

Dyž sem já šel přes městečkó
přes jednu uličku,
viděl sem tam tři panenky
v jednom okénečku, hojasa, hojasa, hojasa.

Jedněj bylo Uliána,
druhéj Mariána,
a téj třetí nemenuju,
to byla má milá, hojasa, hojasa, hojasa.

786.

Če - ka - la sem, ne - spa - la sem, če - ka - ja
mi - lé - ho do rá - na bí - lé - ho, on ne - při - šel.

Čekała sem, nespala sem,
čekaja miłego
do rana białego,
on nepřišel.

U našich vrát karafiját,
karafiját bialy,
pod' synečku miły,
si natrhat.

787.

Na Mo - ra - vě ša - ty pe - rú, po-zna-ła
kde vo - já - ci ma - ši - ru - jú;
mi - lá mi - lé - ho, płaka - la hle - dą na ně - ho.

Na Moravě šaty perú,
kde vojáci maširujú,
poznała miła miłego,
plakała hleda na něho.

Počkaj, miły, vypлатím ťa,
za sto zlatých dajú-li ťa:
Nedajú miła, nedajú,
těžko vojáky verbujú.